

faktisk, at dansk fagbevægelse må tage en selv-kritisk debat efter dette forløb.

Hvordan kan LO gå fra skarp kritik af regeringens dagpengeudspil, således som det blev vedtaget på LO's kongres sidste måned, og så til, efter at forliget blev indgået, at rose det, som vedtages i dag? Hvordan kunne man undlade aktivt at bekæmpe det, der sker, og tværtom frede forliget og regeringen, efter det blev endnu værre, det, der blev lagt frem, med forliget med De Konservative? Hvorfor har der ikke været et større pres i denne situation, hvor så store interesser for fagbevægelsens medlemmer står på spil?

Det ser ud, som om fagtoppen er blevet så benovede over igen at se Socialdemokrater på ministertaburetter, at de helt har glemt at gøre sig overvejelser om, hvad disse taburetter skal bruges til. Den debat i fagbevægelsen vil vi gerne opfordre til tages hurtigst muligt.

Hvis fagbevægelsen levede op til sit ansvar og brugte den styrke, den faktisk har, så kunne der faktisk være blevet gennemført en helt anden finanslov i dag. Og uden andre sammenligninger synes jeg alligevel, at det er inspirerende at kunne henvise til det, der foregår i øjeblikket i Frankrig, hvor fransk fagbevægelse på en helt anden måde sætter dagsordenen og faktisk får den borgerlige regering dernede til at gå baglæns med mange af de forslag, den havde fremlagt.

Endvidere vil jeg til diskussionen om, hvordan vi er havnet i den situation, at vi får vedtaget en finanslov, som den vi vedtager i dag, sige, at jeg tror, vi må notere, at der på mange områder over nogle år er sket et holdningsmæssigt skred i dansk politik i en asocial, usolidarisk retning.

Under dække af tale om det økonomisk nødvendige er der sket et skred i holdninger, der for få år siden samlede meget bredt her i Folketinget. Efter min opfattelse er velfærdssamfundet ikke udsat for et økonomisk pres, der truer dets eksistens, men for en holdningsmæssig undergravning: I stedet for at man diskuterer holdninger, diskuteres alt ud fra økonomiske betragtninger, som om det er naturlove, der ikke kan ændres.

For 10 dage siden blev økonomiministeren i radioen citeret for, at nu skulle alle ministerier gennemgås efter samme model som den, der netop var blevet brugt på dagpengeområdet. Det tændte julelys i ganske mange politikeres øjne. Nogle af os blev ganske gramme i hu, men

ministeren har i samråd her i frokostpausen understreget, at regeringen ikke med de udtalelser har lagt op til mange nedskæringsrunder som dem, vi lige ser, men først og fremmest ville rejse en holdningsmæssig debat, og dér er vi faktisk ganske enige med økonomiministeren. Der er brug for holdningsmæssige debatter, og i sådan en debat vil vi naturligvis være uenige om meget, men vi vil også blive klogere. Det er aftalt i Det Politisk-Økonomiske Udvalg, at vi skal finde en form for at få en holdningsmæssig diskussion, herunder af velfærdssamfundets udvikling og de målsætninger, vi hver især måtte have.

En sådan debat kunne sikre, at strømmen af ændringer på dagpengeområdet vedrørende de unge, ændringer af hele den offentlige sektor med markedsstyring, privatisering, udlicitering osv., at alt det, der faktisk sker, bliver sat ind i en helhed og ikke bare gennemført som adskilte forandringer, hvor det hver gang er spørgsmålet om kroner og øre, der står i centrum i debatten.

Får vi sådan en diskussion, bliver der større klarhed over, hvilke fundamentale principper der er på spil med en finanslov som den, der desværre vedtages i dag, selv om vi selvfølgelig stemmer imod.

Peter Duetoft (CD):

Regeringen optræder fuldstændig urimeligt. Regeringen er unfair. Nu har gode kræfter i 3 år forsøgt at stemple den regering, der sidder nu, som betonsocialister og skabsocialdemokrater, og så følger regeringen ikke engang spillereglerne. Tænk engang, den samling af mere eller mindre røde ministre, hvad ligner det så, at de går ind for afskaffelse af formueskatten, at de går ind for en forhøjelse af standardfradraget, at de letter de administrative byrder for erhvervslivet, og at de sætter ind mod misbrug af dagpengene. Hvordan i alverden skal man kunne genkende de røde, hvis det er sådan noget, de vedtager? Og hvad med flerårssaftalen om politiet? Eller forsvaret? Ja, for et par dage siden spillede regeringen endda ud med et forslag til en EU-politik, som Venstre og De Konservative fuldstændig tilsluttede sig.

Næh, det var nu meget bedre i gamle dage, dengang de røde var røde, og de blå var blå, og man vidste noget om, hvad der foregik, og man havde sine fjendebilleder, og det var der overhovedet ikke nogen, der kunne røre ved. Dengang var verden til at finde ud af.